

at Ministeriet, blandt andet under Hensyn til, at en Udvidelse af Villkøbsstedet under forandrede Forhold i Fremtiden ikke er udelukket, maa nære overbejende Betænelighed ved at tillade, at det paagældende Areal maa bortsalges. Det fremgaar altsaa formentlig tilstrækkelig deraf, at det ikke er nogen for Særnbestyrelsen og Ministeriet fremmed Tanke, at dette Andragende imødekømmes. Det forekommer mig ogsaa, at man maa sige, at det er en for stor Byrde at paalægge de Folk, som staa inde for dette Areal, at man forlanger af dem, at de vedblivende skulle holde Areal et til Disposition og bære de Byrder, som dermed ere forbundne, naar deres Begæring om at faa et Sidespor og en regnskabsførende Holdeplads stadig nægtes. Det Andragende, som her er under Forhandling, er undertegnet af Beboere i ikke mindre end 6 Byer: Stødstrup og omliggende Byer. Jeg skal altsaa, idet jeg i øvrigt henholder mig til den ærede Ordførers Udtalelser, for mit Bedkommende som Kredens Repræsentant paa det bedste anbefale dette Andragende til det høje Ting's Bvilje.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Jeg skal ikke igen komme ind paa Stødstrup Holdeplads, jeg tror, der er sagt nok om den i Dag. Jeg har blot en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Tisted Amt's Bde Valgkreds (A. Andersen), der mente, at jeg bestemt havde forudsat, at Vimsfjordsuddybningen ikke kunde ske, for man var sikker paa Dybden ved Lyborøn. Dette ligger ikke med Nødvendighed i mine Ord, men det ærede Medlem indrømmede alligevel selv, at der var en vis Forbindelse mellem de to Ting. Blandt andet vil jeg pege paa, at der ikke er saa ringe en Forbindelse mellem den Dybde, man skal vælge i Vimsfjorden, og den, man med Sandhulighed kan vente ved Lyborøn. — Det ærede Medlem for Viborg Amt's 5te Valgkreds (A. Nielsen) ønskede, at jeg skulde forandre min Stilling over for Spørgsmaalet om Undersøgelsen af Viborg—Herning Linien. Ja, jeg kan jo ikke fortaenke det ærede Medlem i, at han ønsker, at jeg skulde gøre dette Skridt, thi saa kunde det ærede Medlem sige: Nu har Ministeren lovet os en Statsbane fra Viborg til Herning og stillet den bestemt i Udsegt. Det vilde blive sagt i Sommer, saa snart jeg forandrede min Stilling. Jeg kan altsaa ikke tjene det ærede Medlem i at indtage en anden Stilling, end den, jeg har indtaget i Dag. Det ærede Medlem spurgte mig, om det var nødvendigt for Forligets Skyld, eller Gud ved hvorfor, at faa denne Rødkærøbro—Silkeborg Bane op paa Løven.

Det skal jeg ikke svare paa, det ved jeg ikke noget om, men jeg ved, at der var et meget betydeligt Antal Jærnbaneforslag fremme, og jeg ved, at jeg fik min Bvilje med Hensyn til meget store og betydelige Jærnbaneforslag, og det ærede Medlem ved vist nok, at man saa maa finde sig i, at ogsaa andre paa andre Punkter, selv om det er mindre Punkter, til en vis Grad saa deres Bvilje. Saaledes gik det til. Jeg var ikke stærk nok til at holde det nævnte Forslag ude, ellers havde jeg vistnok gjort det. Om det ærede Medlem er stærk nok til nu at faa det sat ud, det skal jo vise sig, det er et helt andet Spørgsmaal — jeg nævner nogen Tvivl derom. Jeg kan altsaa ikke forandre min Stilling. Saa gik det ærede Medlem dernæst temmelig vidt og lagde, at det var fedeligt, at jeg stillede mig afvisende til en jydsk Interesse, medens jeg kaldte for andre Interesser. Der ser det ærede Medlem jo ganske fejl. Det, jeg stiller mig afvisende over for, er en lokal Interesse. Jeg troede, at ogsaa Rødkærøbro—Silkeborg var en jydsk Interessje. Jeg fastholder altsaa ganske sikkert den Stilling, som jeg har haft ondt nok ved at indtage 1894 over for Rødkærøbro—Silkeborg; jeg fastholder den loyalt og vil ikke være sammen med det ærede Medlem til at skubbe den til Side, vil ikke søre an paa det. Jeg beholder i det hele taget den samme Stilling, jeg havde 1894. Men jeg stiller mig ikke afhjende over for en jydsk Interesse, thi det er begge jydsk Interesser. Det, jeg stiller mig afvisende over for, er den lokale Interesse, som det ærede Medlem vil have mig til at varetage.

A. Nielsen: Jeg beslaaer selvfølgelig, at den højtærede Minister ikke vil forandre sin Stilling. Han kunde dog gerne gøre det, thi den Grund, han anførte, at saa vilde jeg rejse hjem til Sommer og sige, at nu havde Ministeren lovet os en Bane, den kan da ikke være saa forfærdelig afstrækkende. Det, der her foreligger, er jo et Andragende om at faa Forholdene undersøgte, saa tilvejebragt Overflag, Tegninger o. s. v. men derfra og til at fremlægge Forslag til en Statsbane, er der dog et langt Stykke. Den højtærede Minister sagde, at han i sin Tid ikke var stærk nok til at forhindre Rødkærøbro—Silkeborg Banen; han vidste i øvrigt ikke, om den var nødvendig for Forligets Skyld. Det var et Spørgsmaal, jeg oplastede; jeg troede, at kunne saa det besvaret, jeg ser nemlig ikke nogen Realitetsgrund, jeg ser ikke anden Grund end netop Hensynet til Forliget, og hvad dermed i sin Tid stod i Forbindelse. Den højtærede Minister ved